

loven, og jeg maa derfor som Formand tage et Forbehold med Hensyn til den endelige Afstemning over samme. Den ærebe 1ste Lands- thingsmand for 7de Kred. har Ordet.

L. Jensen: Uagtet jeg fuldkommen biliger det Princip, der er nedlagt i nærværende Lovudkast, og skulder at takke den ærebe Indenrigsminister for dets Fremlæggelse, skulde jeg dog have ønsket, at det var udtalt noget mere bestemt, hvilken Autoritet det skal paaligge at tilveiebringe de Midler, der ere nødvendige for at komme dem til Hjælp, hvis Forsørgere ere bortfaldte i Anledning af Krigsforholdene. Jeg kan nu vel tænke mig, at det skal være Sogneforstanderskabet paa Landet og Kommunalbestyrelsen i Bykøbstæderne; men jeg vilde dog ønske, at dette havde været udtrykkeligt udtalt i selve Lovforslaget; thi det er mig bekendt, at enkelte Sogneforstanderskaber ere temmelig seendragtige med, hvad der ikke udtrykkeligt er befalet dem; hvis derfor det ærebe Thing vilde ved en Endring eller ved et Udvalgs Nedsættelse tage et særligt Hensyn dertil, kunde jeg ret ønske det.

Dernæst kunde jeg ogsaa ønske, at der var sat en Bestemmelse ind i Loven, som paahvde vedkommende Autoriteter først at søge mindelig Overenskomst med Beboerne af de forskjellige Kommuner om den Hjælp, som maatte findes fornøden til de Familier, hvis Forsørgere ere bortdragne; thi jeg troer, at dette vilde være ikke alene i Byernes, men ogsaa i Bydernes Interesse. Jeg holder mig overbevist om, at Byderen meget hellere vil modtage et frivilligt Bidrag end et saadant, der efter Loven er repareret paa Beboerne, deriblandt baade paa Folk, der ikke kunne taale at bære det, og paa de Uvillige. Mangen en Kone paa Landet, hvis Mand er bragen bort, vil det vistnok genere meget, naar hun skal gaa til Forstanderskabet og bede om Hjælp for at faae en lille Jordlob dræven. Dernæst troer jeg, at den, der skal give Bidraget, ofte hellere vil drive en lille Jordlob end give Bidrag i Penge, saa at det ogsaa i den Henseende vilde give en stor Lettelse, naar man gik ind paa mit Forslag; thi vi vide Alle, at det er temmelig knappe Pengetider, saa at man

hellere vil hve Noget i Naturalpræstationer end i Penge, hvilke Sogneforstanderskaberne undertiden ere tilbøielige til at fordrø, fordi det er en let Sag at sidde hjemme og reparere dem paa Beboerne. Jeg troer saaledes, at naar det paalagdes Sogneforstanderskaberne at sammentale Beboerne og see, hvor mange der vare villige til at drive saadanne Jordlobber, saa var det helligere, end naar det blev bestemt, at der skulde hves Pengebidrag. Jeg skal derfor, forsaavidt Thinget ikke synes om at nedsætte et Udvalg, hvad jeg forøvrigt skulde ønske, stille Forslag til Sagens anden Behandling i den af mig antydede Retning.

N. Masmussen: Naar jeg har udbedet mig Ordet, er det ligesaa meget, fordi jeg finder Anledning til at takke den ærebe Indenrigsminister, fordi han har forelagt Thinget et Lovudkast, der giver Afgang til at faae de Udkommanderedes Hustruer og Børn forsørge, uden at det paa nogen Maade faaer Udseende af, at Hjælpen er en fattigunderstøttelse, hvilket vilde være i høieste Grad ubilligt, som fordi jeg har en lille Endring at stille til Lovudkastet. Vi ere vist Alle enige i, at de Koner og Børn, som trænge til Understøttelse, bør nyde en saa rigelig Understøttelse, som de behøve for ikke at gaae tilbage i deres Aar, saaledes som disse ere, naar Forsørgeren er hjemme. Men ligesaa vist ere vi enige i, at Understøttelsen maa komme dem tilgode fra Kommunen paa den mindst besværlige Maade. Jeg skulde derfor erindre, om det ikke var passende at forandre den Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter den Kommune er forsørgelsespligtig, hvor Familien havde fast Ophold paa den Tid, Forsørgeren blev kaldt bort. Jeg skulde foretrekke, og jeg troer, at det var bedre baade for Familierne og for Kommunen, at det blev bestemt, at den Kommune skulde være at betragte som Forsørgelseskommune, hvor den paagældende Familie enten nu boer, eller hvor den kunde finde sig foranlediget til at boe i Fremtiden. Det vil vistnok erkjendes, at det vil blive en overmaade stor Byrde, der ved denne Lov paalægges Kommunerne, og da vi have Exempler paa, — og ville faae flere — at Familier af forskjellige Aarsager finde sig